

Den følgende sag var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående et af den internationale arbejdskonference i Genève i 1936 vedtaget udkast til konvention angående lavalder for børns arbejde til søs (revideret 1936).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1830).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Under første behandling stillede det ærede medlem hr. Bøgholm et spørgsmål vedrørende forholdet til Grønland. Jeg har undersøgt sagen og kan oplyse, at det ikke er hensigten ved ratifikationen af denne konvention at tage noget forbehold med hensyn til Grønland. Ganske vist er sømandsloven, i hvis § 10 lavalderbestemmelsen findes, endnu ikke sat i kraft for Grønlands vedkommende, men dette kan ske ved kongelig anordning; i forståelse med Grønlandsdepartementet arbejder man for tiden med spørgsmålet, og det er hensigten at udfærdige en kongelig anordning, hvorved bl. a. lavalderbestemmelsen bliver sat i kraft for Grønlands vedkommende inden det tidspunkt, da ratifikationen af konventionen bliver effektiv. Som bekendt går der et år efter dens registrering i Arbejdsbureauet, før den bliver effektiv, så man har altså den mellemliggende tid til at udfærdige den omtalte kongelige anordning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet ministeren for handel, industri og søfart meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1777; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 151).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Knudsen): Udvalget har afholdt to møder, og i et samråd har man behandlet de problemer og spørgsmål, der blev fremdraget under lovforslagets første behandling. Der var navnlig et ønske, som var almindeligt, og det var ønsket om at finde frem til en formulering af lovforslaget, hvorefter man ikke som ved forlængelsen for to år siden forlængede forældelsesfristen for alle ydelser efter loven om eengangsskatten, men således at forlængelsen kun omfattede forældelsesfristen i de særlige tilfælde, hvor der på grund af verserende værnemagersager, revisionsudvalgssager o. lign. ikke tidligere kunne være rejst krav om eengangsskat, ligesom loven naturligvis måtte omfatte eengangsskattebeløb, som nok var pålignet, men hvor opkrævningen af en eller anden årsag var stillet i bero.

Dette ønske om en sådan begrænsning af lovens område har finansministeren imødekommet ved at stille forslag om en ny § 1 i overensstemmelse hermed.

Der har ligeledes i udvalget været rejst spørgsmål om tidspunktet for forældelsesfristens udløb, men den har man ikke kunnet fastsætte med bestemthed, idet der har været nogen tvivl om, hvorvidt det skulle være forfaldsdagen, den 1. februar, eller den sidste betalingsfrist, den 15. marts, der måtte være den afgørende. For at være helt sikker må man derfor gennemføre lovforslaget inden den 1. februar.

Ved første behandling rejstes endvidere spørgsmålet om en generel forlængelse også af forældelsesfristen for ydelser efter formueopgørelsesloven af 22. juli 1945. Her var forfaldsdagen den 1. juni og den sidste betalingsfrist den 15. juli, og skulle også denne forældelsesfrist forlænges, måtte det altså ske inden den 1. juni. Den højtærede finansminister har meddelt udvalget, at alle disse formueopgørelsessager praktisk talt er afsluttet af ligningsdirektoratet, så at det

[Hans Knudsen:]

heller ikke på dette område skulle være nødvendigt at foretage en generel forlængelse af forældelsesfristen. Men også her kan der opstå sager, som ikke hidtil har kunnet rejses eller afsluttes af de samme årsager, som gælder for eengangsskattesager. Finansministeren har derfor stillet ændringsforslag om en ny § 2, hvorefter forældelsesfristen forlænges med 3 år også for sådanne specielle efterbetalingssager.

Den nye § 2 medfører, at lovens titel også må undergå en lille ændring, så at den fra kun at nævne eengangsskattekrav ændres til at omfatte „visse skattekrav m. v.“

Udvalget har enstemmigt tiltrådt det af den højtærede finansminister stillede ændringsforslag. Jeg vil gerne takke finansministeren for hans imødekommenhed overfor udvalget, og på det samlede udvalgs vegne skal jeg anbefale det stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Helga Pedersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, er forhindret i at være tilstede i dag, vil jeg gerne på mit partis vegne bemærke, at vi er tilfredse med den foreslåede fastlæggelse af lovens område.

Da imidlertid nu forældelsesreglerne vedrørende pengelovssager er medtaget i ændringsforslaget vedrørende den nye § 2, synes jeg, det er rigtigst, at vi klargør os, hvorledes forældelsesreglerne er vedrørende de i pengeloven foreskrevne straffe. Det foreliggende lovforslag tager jo kun stilling til efterbetalingskravet, og jeg vil derfor gerne drøfte dette sidste forældelsesspørgsmål i et kort udvalgs møde efter anden behandling af lovforslaget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne på den højtærede finansministers vegne — finansministeren er ikke nået frem efter en rejse til Jylland — takke udvalget for den enstemmige indstilling. Det vil være rimeligt i et kort udvalgs møde mellem anden og tredje behandling at drøfte det spørgsmål, der er rejst af det ærede medlem frk. Helga Pedersen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslaget og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 693; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1767).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aage Knudsen: Dette lovforslag om foretagelse af visse ekspropriationer giver mig ikke anledning til mange bemærkninger, idet man jo ved, at lovforslag af praktisk taget samme indhold år efter år har været fremsat og er blevet vedtaget her i tinget.

Jeg rejste i fjor det spørgsmål, om det ikke ville være formålstjenligt at gøre denne lov permanent, men dette vakte ingen tilslutning, og derfor må vi stadig år efter år vedtage et lovforslag.

Lovforslaget giver ministeren for offentlige arbejder bemyndigelse til at erhverve, eventuelt ved ekspropriation, de arealer m. v., der er nødvendige for at gennemføre de ændringer og udvidelser af statsbanernes, post- og telegrafvæsenets og de koncessionerede telefonselskabers anlæg i det omfang, hvor der bliver givet bevilling på finansloven eller tillægsbevillingsloven for 1955—56. At en sådan bemyndigelse er nødvendig for at gennemføre disse arbejder, er der sikkert enighed om. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling, idet jeg tilføjer, at såfremt der ikke fra anden side fremsættes ønske derom, agter jeg ikke at foreslå, at lovforslaget henvises til udvalgsbehandling.

Thisted Knudsen: Som så ofte før skal jeg på mit partis vegne tillade mig at anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse uden udvalgsbehandling.